

POSTANOWIENIE

Dnia 20 września 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Pietrzykowski

w sprawie z wniosku Narodowego Banku Polskiego
przy uczestnictwie Syndyka masy upadłości [...] Banku [...] w W. w upadłości
likwidacyjnej, D. G. i L. spółki z o.o. w W.

o zmianę wpisu,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 20 września 2019 r.,
na skutek skarg kasacyjnych uczestniczek D. G. i L. spółki z o.o. w W. od
postanowienia Sądu Okręgowego w W.

z dnia 10 października 2018 r., sygn. akt XXIII Ga (...),

- 1. odrzuca skargę kasacyjną uczestniczki L. spółki z o.o. w W.;**
- 2. odmawia przyjęcia do rozpoznania skargi kasacyjnej uczestniczki D. G.;**
- 3. zasadza od uczestniczek L. spółki z o.o. w W. i D. G. na rzecz wnioskodawcy kwoty po 540 (pięćset czterdzieści) złotych tytułem kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. W niniejszej sprawie dwóch uczestników postępowania wniosło skargi kasacyjne. Jednakże L. sp. z o.o. nie wystąpiła wcześniej z wnioskiem o sporządzenie i doręczenie jej uzasadnienia postanowienia Sądu II instancji, zatem jej skarga kasacyjna podlega odrzuceniu na podstawie art. 398⁶ § 2 i 3 k.p.c. Rozważeniu podlega więc tylko skarga kasacyjna wniesiona przez D. G.. W uzasadnieniu wniosku o przyjęcie jej do rozpoznania wskazano na występowanie na tle tej skargi istotnego zagadnienia prawnego dotyczącego tego, czy art. 3 ust. 2 ustawy o zastawie rejestrowym i rejestrze zastawów stosuje się do wszelkiego rodzaju umów mających za przedmiot zmianę zastawu i umów, z których wynika nabycie wierzytelności zabezpieczonej zastawem. Zagadnienie to nie budzi jednak wątpliwości. Po pierwsze, jednoznaczna jest wykładnia językowa art. 3 ust. 2 w zw. z art. 3 ust. 1 ustawy o zastawie – wynika z niej, że szczególne rygory co do treści umowy dotyczą umowy zastawniczej, a więc umowy o ustanowienie zastawu. Po drugie, niewątpliwie z tego przepisu wynika norma szczególna co do wymagań dotyczących formy, zatem nie jest dopuszczalne szersze bądź analogiczne jej stosowanie. Po trzecie, Sąd Najwyższy wyjaśnił, że wątpliwość co do zakresu obowiązywania art. 3 ustawy o zastawie rejestrowym i rejestrze zastawów, w tym stosowania tego przepisu do umowy przelewu wierzytelności zabezpieczonej zastawem rejestrowym, nie przedstawia się jako istotna, wymagająca wypowiedzi Sądu Najwyższego, ponieważ zakres stosowania przepisu wynika z jego treści. Przepis dotyczy umowy zastawniczej, a ta, zgodnie z art. 2 ustawy, dotyczy ustanowienia zastawu i jest zawierana pomiędzy osobą uprawnioną do rozporządzania przedmiotem zastawu (zastawcą) a wierzycielem (zastawnikiem).

W skardze kasacyjnej wniesionej w niniejszej sprawie nie została wykazana żadna z okoliczności wskazanych w art. 398⁹ § 1 k.p.c., dlatego Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi do rozpoznania.

aj